

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.338/2025/4. szám

A Debreceni Ítéltábla az Oppenheim Ügyvédi Iroda (eljáró: dr. Kiss M. Tibor ügyvéd, cím) által képviselt felperes neve (cím) felpereseknek – a Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (eljáró: dr. Kovács Loránd ügyvéd, cím) által képviselt alperes neve (cím) alperessel szemben sajtó-helyreigazítás iránti perében a Debreceni Törvényszék 10.P.20.441/2025/14. számú ítélete ellen a felperes által 16. és az alperes által 17. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán folyamatban lévő másodfokú eljárásban meghozta a következő

í téletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti; a fellebbezett részében részben megváltoztatja és szövegezésében pontosítja akként, hogy az alperest arra kötelezi, hogy 5 (öt) napon belül a 2025.-i „CIKK CÍME” című cikkel azonos betűméretezéssel és típussal, kommentár nélkül, tegye közzé a cikk megjelenési linkjén annak címe alatt és a lead felett mindaddig, amíg a cikk elérhető, de legalább 30 (harminc) napig a következő helyreigazító közleményt; egyidejűleg a portál1.hu internetes portál kezdőoldalán 24 (huszonnégy) óra időtartamban a „Helyreigazítás a 2025. ...-i »CIKK CÍME” szöveget úgy, hogy arra kattintással linkkel azt a cikkel együtt közvetlenül elérhetővé teszi: „Helyreigazítás: HELYREIGAZÍTÁS SZÖVEGE”

Mellőzi a kereset részben elutasítását, és kötelezi az alperest kiadó gazdasági társaság-t (cím), hogy fizessen meg a felperes részére 15 (tizenöt) napon belül az általános forgalmi adót is tartalmazó 3 052 027 (hárommillió-ötvenkétezer-huszonhét) forint együttes első- és másodfokú perköltséget.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A felperest 12 000 (tizenkétezer) forint, a gazdasági társaság-t 36 000 (harminchatezer) forint fellebbezési illeték a Magyar Állam javára megfizetésére kötelezi.

A fellebbezési illetéket – az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára – legkésőbb ezen ítélet meghozatalának keltétől számított 60 (hatvan) napon belül kell megfizetni. Az illeték megfizetése során a Debreceni Ítéltábla megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A felperes 2017. május 2. és 2021. december 30. napja között a 'szervezet neve' elnöke volt. A szervezet 2020. szeptember 2. napi elnökségi ülésén a főtitkár határozati javaslata alapján az elnökség jelenlévő 11 tagja, a felperes tartózkodása és 10 igen szavazat mellett, meghozta az 52/2020/elnökségi határozatot, mely szerint a felperes elnöki tisztségéért havi bruttó 2,6 millió forint tiszteletdíjban részesül.

[2] 2025. napján az alperes által szerkesztett <https://www.portál1.hu> internetes oldalon megjelent „CIKK CÍME” című, szerző nélküli írás, az portál2.hu portál egyik cikkére hivatkozva azt a közlést tartalmazta, mely szerint 'KÖZLÉS1'.

[3] A pert megelőzően a felperes eredménytelenül fordult sajtó-helyreigazítás iránti közlemény közzététele céljából az alpereshez.

[4] A perben a felperes a keresetében arra kérte kötelezni az alperest, hogy az általa megjelölt tartalmú helyreigazító közleményt a kifogásolt cikk megjelenésének megfelelő szedési módban, betűmérettel a cikk megjelenési helyén jelentesse meg, kötelezve arra, hogy az internetes portál főoldalán 5 napon belül tegye közzé kommentár nélkül a felperessel kapcsolatos valótlan híresztelés miatti közleményt, egyidejűleg annak szövegére kattintással linkkel tegye közvetlenül elérhetővé a sérelmezett cikket és annak címe alatt, a lead felett helyezze el mindaddig, amíg a cikk elérhető, de legalább 30 napig.

[5] Az alperes a kereset elutasítását kérte azzal, hogy a sérelmezett közlés aktuális közéleti vitához kapcsolódó, kellő ténybeli alappal rendelkező vélemény.

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy öt napon belül a 2025. napján megjelent „CIKK CÍME” cikkel azonos szedési módban, betűmérettel, kommentár nélkül tegye közzé a következő helyreigazító közleményt a <https://portál1.hu> internetes portál főoldalán oly módon, hogy a helyreigazító közlemény szövegére kattintással linkkel legyen elérhető a fenti újságcikk és annak a címe alatt a lead felett helyezze el azt mindaddig, amíg a cikk elérhető, de legalább az ítélet kézhezvételétől számított 30 harminc napig: „*Helyreigazító közlemény: HELYREIGAZÍTÁS SZÖVEGE*” Kötelezte az alperest kiadó gazdasági társaság-t, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek az általános forgalmi adót is tartalmazó 1 177 234 forint perköltséget, továbbá az államnak 31 500 forint kereseti illetéket. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[7] Az ítélet indokolása a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. §-ának (1) és (2) bekezdése; a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 495. §-ának (1) bekezdése, 496. §-ának (3) bekezdése felhívásával kifejtette: az újságcikk részben valós tényeket is állított, hiszen a 'TÉNY1'. Ugyanakkor valótlanul állította, hogy erre oly módon került sor, hogy 'TÉNY2'. Ezzel az alperes egyrészt megvalósította a valótlan tény híresztelését, de való tény hamis színben való feltüntetését is. Erre tekintettel a felperes alappal kérhette sajtó-helyreigazítási közlemény közzétételét. Mindezek alapján a kereset főtárgyát alaposnak találta, és az alperest a bíróság által meghatározott szövegű helyreigazító közlemény közlésére kötelezte a sérelmezett írással azonos módon, azonos betűmérettel és típussal. A helyreigazító közlemény tartalmát érintően a PK 15. számú állásfoglalás felhívásával kiemelte, hogy a valótlan tényállítás megértéséhez a való tényeket is kellően meg kellett világítania, ugyanakkor lényegtelen, a megértéshez nem szükséges, vagy a perben nem bizonyított való tényeket nem kellett helyreigazító közleményben közzé tennie. E körben pedig lényegtelen, hogy a 'szervezet rövidített neve' elnöksége milyen szavazati arány mellett hozta meg döntését, ugyanakkor lényeges, hogy a felperes tartózkodott. Részben lényegtelen, részben a perben meg nem állapítható, hogy más nemzeti olimpia bizottságok elnöki tisztségét betöltő személyek milyen összegű juttatásban részesültek.

[8] A Pp. 499. §-ának (1) bekezdés alapján a sajtótermékért felelősséget viselő kiadót kötelezte a Pp. 83. §-ának (1) bekezdése és 102. §-ának (1) bekezdése alapján a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024 (XII.9.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 2. §-a (1) bekezdése, valamint 5. §-a szerint megállapított, de a 4. §-ának (1) bekezdése szerint kérelemre mérsékelt összegű elsőfokú ügyvédi munkadíj a felperes javára megfizetésére. A mérséklés körében úgy indokolt, hogy a felperes egy írásbeli beadványt szerkesztett és három tárgyaláson vett részt, így az általa felszámított összegű munkadíj a megítélése alapján nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel, ezért azt az elsőfokú bíróság annak 50%-ára mérsékelte. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. §-a (3) bekezdésének b) pontja szerinti kereseti illeték az államnak megfizetésére az előző jogszabályi rendelkezések alapján kötelezte az alperes kiadóját.

- [9] Az ítélettel szemben a felperes és az alperes is fellebbezést terjesztettek elő.
- [10] A felperes a fellebbezésében kérte az elsőfokú ítélet részben megváltoztatását és egyrészt a helyreigazító közlemény második mondata első fordulatainak akkénti megfogalmazását, hogy
„*HELYREIGAZÍTÓ KÖZLEMÉNY 2. MONDATÁNAK ELSŐ FORDULATA*”, másrészt a megítélt elsőfokú perköltséget további bruttó 1 177 234 forint ügyvédi munkadíjjal összesen bruttó 2 354 468 forint összegre felemelni.
- [11] Előadta: a helyreigazítás céljának megfelelően a helyreigazító közleménynek azt a részt nem kell tartalmaznia, hogy a fizetésemelés valóban megtörtént, ennek tényét külön kiemelve, hiszen ez a közlemény egyéb részeiből egyértelmű, azt ugyanakkor tartalmaznia kell, hogy a 'szervezet rövidített neve' elnöksége 10 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül döntött a felperes fizetésemeléséről. Ez a megfogalmazás fejezi ki a legpontosabban és a legerőteljesebb formában a valóságot, összhangban a PK 15. számú állásfoglalásban rögzített iránymutatással.
- [12] Indokolatlanul mérsékelte az elsőfokú bíróság a felszámított perköltséget. Nem indokolta részletesen, tartalmi elemzéssel alátámasztotta azt, hogy a felszámított munkadíj mely körülmények alapján nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Eltért a Kúria precedensképes ítéletében foglalt szempontoktól is, amelyeket részletesen felsorolva kiemelte: a felszámított munkaórák mérséklésének nem volt helye.
- [13] Az alperes a fellebbezésében kérte az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását akként, hogy az ítéltábla mellőzze a helyreigazító közlemény főoldali közzétételét.
- [14] Hangsúlyozta: az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmen túlterjeszkedve határozta meg a helyreigazító közlemény közzétételének módját. A felperes a portál főoldalán nem a teljes helyreigazító közlemény közzétételét kérte, ehhez képest az elsőfokú ítélet a főoldalon is a teljes helyreigazító közlemény közzétételére kötelezte az alperest. Mindezen túl a rendelkezés sérti a törvényi előírást, amely alapján a felperes kizárólag az eredeti cikk helyén közzétéve kérhet helyreigazítást, mivel kizárólag így valósul meg az, hogy a helyreigazítás az eredetileg sérelmezett cikkel azonos módon történik. A teljes helyreigazító közlemény ilyen időtartamban a főoldalon való közzététele semmiféle összhangban nincs a sajtó-helyreigazítás céljával, hiszen köztudomású tény, hogy az internetes sajtótermékek főoldalán kizárólag a cikkek címei kerülnek elhelyezésre, és a teljes főoldal tartalma a cikkek frissülése folytán folyamatosan lejjebb kerül, illetve legfeljebb 24 óra alatt a teljes főoldal tartalma lecserélődik. A teljes helyreigazító közlemény főoldalon és az eredeti cikknél történő egyidejű közzététele tehát túlterjeszkedik a sajtó-helyreigazítás törvényi célján.
- [15] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet az alperes fellebbezésével támadott részében a helyes indokai alapján való helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint iratellenes az a fellebbezési hivatkozás, hogy az elsőfokú bíróság a felperesi kereseten túlterjeszkedve az alperest arra kötelezte volna, hogy az alperesi portál főoldalán tegye közzé a helyreigazító közleményt mindaddig, amíg az eredeti cikk elérhető, de legalább 30 napig. Az elsőfokú ítélet rendelkező része arra kötelezi a felperesi petitummal összhangban az alperest, hogy a főoldalon csak azt tegye közzé, ami eredetileg is a főoldalon megjelent, a teljes helyreigazító közlemény tekintetében pedig úgy rendelkezik, hogy azt kell a kifogásolt cikk eredeti megjelenési helyén teljes terjedelemben közzétenni. Felhívta, hogy nem kötelezhető másodfokú perköltség megfizetésére, amennyiben az ítéltábla álláspontja szerint a szöveg pontosítására van szükség, mert az esetleges pontatlanságok korrigálásának a jogerős ítéletben is helye van. Utalt továbbá arra is, hogy nem sérült a Pp. 342. §-ának (1) bekezdésében írt kereseti kérelmen túlterjeszkedés tilalma, mivel a bíróság eltérhet a közzététel módja tekintetében a kérelemtől és úgy határozhatja meg, ahogy a leginkább megfelel az eredeti, sérelmezett közlemény megjelenésének.

- [16] Az alperes nem terjesztett elő fellebbezési ellenkérelmet.
- [17] Az ítéltábla fellebbezés hiányában nem érintette a Pp. 370. §-ának (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletnek az alperest helyreigazítás közzétételére kötelező és 1 177 234 forint perköltségben marasztaló rendelkezését. A fellebbezési kérelmek keretei között a másodfokú eljárásban abban kellett állást foglalni, hogy a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően határozta-e meg az elsőfokú bíróság a helyreigazító közlemény közzétételének módját, szövegét és az elsőfokú perköltség összegét.
- [18] Egyetértett az ítéltábla a felperes fellebbezésével annyiban, hogy a helyreigazítás céljához igazodóan indokolt a helyreigazító közleményben annak a feltüntetése is, hogy az elnökség a határozatról milyen szavazataránnyal döntött.
- [19] Az Smtv. 12. §-ának (1) bekezdése és a Pp. 496. §-a (4) bekezdésének b) pontja értelmében megengedett a helyreigazító közleményben kérelemre a megalapozatlan tényközléseken felül a valós tények megjelölése. A sajtóközlemények tartalmi helytállóságáért fennálló objektív felelősségből következően a sajtó-helyreigazítás csak akkor töltheti be törvényi rendeltetését, ha nem csupán jelzi a közzétett tények megalapozatlanságát, hanem azzal, hogy eloszlatja a tényközlések által okozott bizonytalanságot, amelynek a jogszabályi előírások által megengedett valós tények közzétételével tud eleget tenni. Különösen így van ez olyan érintetti magatartásra vonatkozó tényközlésekkel kapcsolatban, amelyek sejtetik annak jogellenességét; ezekben az esetekben ugyanis a közlemény az átlagolvasókban olyan megalapozatlan képzetet tud kelteni, amely megfelelő ellensúlya nem pusztán annak tagadása, hanem az objektív valóság egyértelmű, a kétségek eloszlatására alkalmas megjelenítése lehet. Egyetértett az ítéltábla a fellebbezéssel abban, hogy akkor tudja a sérelem kellő orvoslását megvalósítani a helyreigazító közlemény, ha nem csupán azt tartalmazza, hogy a felperes sem az előterjesztéssel, sem a szavazatával nem járult hozzá a fizetésemelést megvalósító döntés meghozatalához, hanem magában foglalja az elnökség egyhangú álláspontját is. Így osztható el ugyanis egyértelműen a közlemény által a felperes fizetésemelése érdekében titokban, azaz az elnökségi tagok tudta nélkül, azok kijátszására irányuló cselekvőségére utalásból eredő kétség, és ezáltal juthatnak a helyreigazítás által az olvasók az egyértelmű megértéshez szükséges teljes körű információkhoz.
- [20] Alappal kifogásolta a fellebbezés a megítélt elsőfokú perköltség összegét is.
- [21] A fél a peres eljárásban a jog érvényesítésével okozati összefüggésben és szükségképpen felmerült perköltség megtérítését a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése alapján annak felszámításával kérheti. Ez a perköltség magában foglalja a jogi képviselő közreműködésével felmerült kiadásokat, ami az elsőfokú eljárásban az Ükr. alapján volt érvényesíthető. Ez lehetséges a megbízási szerződésben kikötöttek alapján (2. §), vagy a pertárgyérték alapulvételével (3. §). A jelen esetben a felperes az ügyvédjével kötött óradíjon alapuló elszámolást tartalmazó szerződés szerint számította fel a költség összegét, és a bíróságnak is ebből kellett kiindulnia.
- [22] Az Ükr. 2. §-a (1) bekezdésének a) pontja nem határozza meg a felszámítható ügyvédi munkadíj mértékét, az egyértelműen szabad megállapodás tárgya. Ennek a szabad megállapodásnak azonban a 4. §-ának (1) bekezdése állít korlátot akkor, amikor feljogosítja a bíróságot – de csak akkor, ha azt az ellenérdekű fél vitatja – a kikötött ügyvédi munkadíj kivételes esetben történő mérséklésére. A még a korábbi jogszabályi környezetben, de az Ükr. végső előterjesztői indokolása által is kifejezetten felhívott, így a jogalkotó által egyértelműen az új szabályozás alapjaként elfogadott szempontrendszer adott a Kúria precedensértékű Pfv.II.20.887/2023/6. számú ítéletében, amikor annak [41] bekezdésében rögzítette, hogy a szerződésben megállapított munkadíj bíróság általi mérséklése a szerződés tartalmának szabad meghatározása alapelveivel szemben kivételes és ebből adódóan szűken értelmezendő.

Az óradíj mértékére legfeljebb akkor terjedhet ki, ha a piaci viszonyokkal és a józan ésszel (Alaptörvény 28. cikk) nyilvánvalóan ellentétes, kirívóan eltúlzott mértékű.

[23] Az elsőfokú ítélet nem ítélte meg teljes egészében a pernyertes felperes javára a felszámított 160 euró + áfa óradíj számításával a keresetlevél összeállítása és a képviselt féllel egyeztetés alapján 12, a tárgyalásra felkészüléssel összefüggésben 1, a tárgyaláson a képviselőt ellátására 1, valamint három tárgyalásra utazás okán további 15, mind összesen 29 munkaórára járó összesen 2 354 468 forint elsőfokú költségét és ennek az Ükr. 4. §-ának (1) bekezdésében immár jogszabályi szinten is kötelezővé tett – a bírói gyakorlat által korábban is elvárt – tartalmi elemzéssel részletesen alátámasztott indokait sem adta. Megállapítható volt, hogy a kikötött ügyvédi munkadíj összegét nem találta a piaci viszonyokkal ellentétesnek és ezért eltúlzottnak, mivel ilyen hivatkozást az indoklás nem tartalmaz. Ezzel szemben a kifejtett ügyvédi tevékenység időtartamát tartotta indokolatlannak, hiszen megfogalmazása szerint azért mérsékelte 50 %-ra a munkadíj összegét, mert a felperes csak egy írásbeli beadványt szerkesztett és három tárgyaláson vett részt. Ez az értelmezés azonban helytelen. Az ítéltáblának nem merült fel kétsége afelől, hogy a keresetlevél összeállítása és a képviselt féllel egyeztetés, valamint a tárgyalásra felkészülés felszámított időtartama valós, az megfelel a jogi képviselői tevékenység gyakorlatának, a jogvita bonyolultságának, az indokolt jogi képviselői cselekmények bírósági tapasztalatainak; míg a tárgyaláson jelenlét és a tárgyalásokra utazás óraszükséglete objektív tényeken alapul, azok kétségbe vonására reális körülmény nincs. A felperes ezért alappal számíthatta fel a megjelölt teljes elsőfokú költséget, így az alperes elsőfokú perköltségben marasztalását az ítéltábla 2 354 468 forintba felemelte.

[24] Annyiban ugyan egyetértett az ítéltábla az alperes fellebbezésében foglaltakkal, hogy az elsőfokú ítélet szövegezése nem egészében felelt meg a helyreigazító közlemény közzététele egyértelműsége követelményének; ugyanakkor nem osztotta azt a jogi álláspontot, amely szerint az elsőfokú ítélet rendelkezésének a kezdőlapon folyamatos közzétételre vonatkozó értelmet lehetne tulajdonítani.

[25] A Pp. 499. §-ának (1) bekezdése mindössze annyit tartalmaz, hogy ha a bíróság a keresetnek helyt ad, ítéletében az alperest – a közzététel módjának és határidejének meghatározása mellett – a bíróság által meghatározott szövegű helyreigazító közlemény közzétételére kötelezi; míg az Smtv. 12. §-ának (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy a helyreigazító közleményt internetes sajtótermék esetében a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben kell közölni. A szűk körű szabályozás folytán az internetes közlések helyreigazító közleménye közzétételének a megfelelő módját, igazodva a sajtó-helyreigazítás törvényes céljához, a bírói gyakorlatnak kellett kialakítania.

[26] Mindenekelőtt hangsúlyozza az ítéltábla: értelemszerűen a sajtó-helyreigazítási perekre is irányadó a polgári perek lényegadó sajátosságából, a rendelkezési elvből következően a Pp. 2. §-ának (2) bekezdése, amely szerint a bíróság – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van, valamint ebből következően a túlterjeszkedés tilalmát megfogalmazó 342. §-ának (1) bekezdése, amely szerint az érdemi döntés nem terjedhet túl a kereseti kérelmen, az ellenkérelmen és a beszámítási kérelmen. Mindezt azonban a sajtó-helyreigazítás rendeltetéséből következően annyiban árnyalni kell, hogy szigorúan a perbe vitt jog keretein belül a bíróság szabadon mérlegelheti, hogy az adott sérelmezett közlemény megjelenésének körülményei figyelembevételével milyen tartalmú és közzétételi módú helyreigazító közlemény képes a megalapozatlan tényközléssel okozott sérelem a speciális jogvédelmi szankció általi orvoslására (így Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.102/2013/4.).

[27] Az internetes sajtótermékek esetében azonban a közlések jellegéből eredően – különösen, hogy a cikkek jellemzően hosszú időn át, folyamatosan elérhetőek maradnak, még azt követően is, hogy a bíróság kötelezte a sajtószervet a helyreigazító közlemény

közzétételére – a bírói gyakorlat kialakította azt a közzétételi módot, amely szerint a helyreigazító közlemény rövid időn – 3-8 napon – belül egyrészt közzétételre kerül az eredeti közlemény linkjén hasonló módon és terjedelemben, kommentár nélkül a cím alatt és a lead felett legalább 30 napig, illetve addig, amíg az eredeti cikk hozzáférhető, és ezen túl azonos formai követelményekkel a helyreigazításra utaló cím, közlemény az internetes honlap kezdőoldalán rövid időtartamra – jellemzően 24 órára – megjelenik úgy, hogy arra kattintással az eredeti cikk és az abban foglalt helyreigazító közlemény elérhető (így Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.280/2022/4., 32.Pf.20.528/2020/6., 2.Pf.20.645/2024/6/II., Szegedi Ítéltábla Pf.I.20.100/2019/9., Pf.III.20.453/2020/4., Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.265/2025/8., Pf.II.20.311/2025/5.). Ezáltal valósítható meg a folyamatos elérhetőség és visszakereshetőség egyidejű megteremtése és az internetes közlések által okozott sérelem ilyen módon orvosolható.

[28] A fellebbezés hivatkozásával szemben nem sérült a kérelemhez kötöttség, azonban az ítélet rendelkező része szövegezésében mégis pontosításra szorul a következők miatt. A kereset ugyanis a helyreigazítás közzétételét úgy kérte, hogy a helyreigazító közleményt az alperes a sajtóközlemény megjelenési helyén tegye közzé, és egyidejűleg a felperessel kapcsolatos valótlan híresztelés miatti közlemény szövegére kattintással linkkel tegye közvetlenül elérhetővé a sérelmezett cikket és ekként ott – a cím alatt és a lead felett – helyezze el mindaddig a helyreigazító közleményt, amíg a cikk elérhető, de legalább 30 napig. A felperes tehát a kérelmében megjelölte az internetes portál főoldalán közzétételt és annak a sérelmezett cikkel összekapcsolását, az ítélet rendelkező része azonban az előzőekben részletezett jogalkalmazói gyakorlattal szemben nem a helyreigazításra utaló, hanem a helyreigazító közlemény főoldali közzétételéről határozott, ezért azt korrigálni volt szükséges. A sajtó-helyreigazítási perben a perbe vitt jog keretein belül a bíróság szabadon mérlegelheti a közzététel módját, ezért a jogintézmény céljának megfelelő a kérelemhez igazodóan olyan tartalmú közzétételre kötelezés, amely a helyreigazító közleményre utaló cím az internetes portál oldalán közzétételének rövid időtartamot biztosít, ezt követően elégséges a helyreigazítás az eredeti megjelenési helyen közzététele. Az előzőek szerint ezért az ítéltábla úgy változtatta meg a helyreigazításra kötelezés módját, hogy kötelezte az alperest a helyreigazító közlemény a cikk megjelenési helyén, továbbá rövid időtartamra – a kereset tartalmának megfelelően, de a helyreigazítás céljához igazodóan megfogalmazott – arra utaló cím kattintással linkkel a cikket közvetlenül elérhetővé téve való közzétételére.

[29] Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét a Pp. 383. §-ának (2) bekezdése alapján, az előzőek szerint a helyreigazítás módja és szövegezése, valamint az elsőfokú perköltség összege tekintetében részben megváltoztatta, egyebekben – *a kereseti illeték megfizetését érintően* – helybenhagyta.

[30] A felperes fellebbezése egészében eredményes volt, míg az alperes fellebbezése annyiban nem vezetett eredményre, hogy nem volt helye a helyreigazítás főoldali közzététele mellőzésének, ugyanakkor annyiban eredményes volt, hogy a sérelmezett közléssel összekapcsolás nem egyértelmű rendelkezése tekintetében, részben a fellebbezés céljának meg-felelően szükséges volt a rendelkező rész szövegének megváltoztatása. A másodfokú eljárásban az ítéltábla mérlegeléssel a felek pernyertességét a felperes javára 75-25 % mértékűnek tekintette. A felperes fellebbezési ellenkérelmében foglaltakra tekintettel hangsúlyozza, hogy bár kétségtelenül a helyreigazító közlemény szövegét a másodfokú bíróság is pontosíthatja, ugyanakkor a Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.273/2025/4. számú ítéletére hivatkozás annyiban nem helytálló, hogy abban a perben az alperes nem élt fellebbezéssel, ezzel szemben jelen perben az alperes részben eredményesen támadta fellebbezésével az elsőfokú ítélet ebből a szempontból pontatlan rendelkezését, így az arányos másodfokú perköltségére igényt tarthat. A Pp. 83. §-ának (2) bekezdése szerint kötelezte ezért

az alperes részéről a szerkesztői felelősséget viselő kiadót – a felperes oldalán a felszámított és megfelelően igazolt, az Ükr. 2. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján meghatározott összegű, a fellebbezésben, a fellebbezési ellenkérelemben és a tárgyaláson előadott összesen 11,5 munkaóra az ÁFA összegét is tartalmazó 936 005 forint, az alperes oldalán az Ükr. 3. §-ának (2) bekezdése szerint felszámított, a fellebbezésben előadott összesen 2 munkaóra az ÁFA összegét is tartalmazó 17 780 forint összevezetése után adódó munkadíj – arányos, 697 559 forint összegű részének a viselésére. A jogerős ítélet összességében az így számított, felemelt elsőfokú perköltség és a másodfokú pernyertességhez igazodó másodfokú perköltség együttes megfizetéséről rendelkezett.

[31] A Pp. 101. §-ának (1) bekezdése értelmében az Itv. 62. §-ának (1) bekezdés e) pontja alapján tárgyi illeték-feljegyzési jogos perben feljegyzett, az Itv. 39. §-a (3) bekezdésének c) pontja és 46. §-ának (1) bekezdése szerinti összegű fellebbezési illeték megfizetésére a feleket a másodfokú pervesztességük arányában kötelezte az ítéltábla a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII.27.) IM rendelet 3. §-ának (2) és (2a) bekezdése által meghatározottak szerint.

Debrecen, 2025. július 24.

Dr. Pribula László s.k. a tanács elnöke, előadó, Dr. Gárdosi Judit s.k. bíró, Szilágyiné Dr. Karsai Andrea s.k. bíró